NORAKSTS
Lieta Nr. 142062910
(1-0629-10/1)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 22.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Freimane,

piedaloties pieteicējam *J.B.* un atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvim *J.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *J.B.*, personas kods */personas kods/*, (turpmāk – pieteicējs) pieteikuma par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – VP RRP KPP) 2010.gada 11.maija lēmuma Nr. 2781 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 5.aprīlī VP RRP KPP jaunākais inspektors pieteicējam sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr. PD154590 par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[8] panta sestajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu un uzlika pieteicējam naudas sodu 30 (trīsdesmit) latu apmērā.

[2] 2010.gada 11.maijā, izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, VP RRP KPP priekšnieka vietniece nolēma inspektora 2010.gada 5.aprīļa lēmumu atstāt negrozītu, minot turpmāk norādītos apsvērumus.

[2.1] Vadītājam tika uzrādīts video ieraksts ar fiksēto ātrumu un laiku. Tehnisku iemeslu dēļ ieraksts nav saglabājies.

[2.2] Nav pamata neticēt policijas darbinieku apgalvojumiem, jo nav konstatēti fakti, kas apliecinātu, ka policijas darbinieks ir tieši vai netieši ieinteresēts sastādīt protokolu pieteicējam.

[2.3] Pēc tiesiskās apziņas, iekšējās pārliecības un dzīvē gūtajiem novērojumiem izvērtējot administratīvajā lietā savāktos materiālus pierādīts, ka pieteicējs ir izdarījis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 114.punkta pārkāpumu.

[3] 2010.gada 17.jūnijā tiesā saņemts pieteicēja pieteikums. Ar tiesneses lēmumu ierosināta lieta par VP RRP KPP 2010.gada 11.maija lēmuma Nr. 2781 atcelšanu. Pieteikumā minēti turpmāk norādītie apsvērumi.

[3.1] 2010.gada 5.aprīlī plkst. 12.40 pieteicējs izbrauca no veikala Supernetto stāvlaukuma Bauskas un Ziepniekkalna ielu krustojumā, ieturot piesardzīgu distanci aiz Audi A4, kurš izbrauca pirms viņa. Brauca ar ātrumu 50 km/h, ko var apliecināt pasažiere *I.P.*

[3.2] Policists parādīja videoierakstu, kur redzamas divas automašīnas, braukšanas ātrums 48 km/h, pēkšņi uz sekundi 76 km/h un tad atkal 48 km/h.

[3.3] Protokola laiks neatbilst patiesībai. Veikalā ar karti pieteicējs norēķinājās plkst. 12.40 un izbrauca plkst. 12.42, tātad ceļu policija viņu apturēja plkst. 12.45, nevis 15.45, kā minēts protokolā.

[3.4] Fiksētais ātrums varētu būt kādas aizmugurē braucošas automašīnas ātrums, jo tas parādās tikai uz brīdi un nav iedomājams, kā būtu jābremzē, lai precīzi dabūtu iepriekš minētos 48 km/h. Mašīnā atradās divi nepilngadīgi bērni. Ņemot to vērā, pieteicējs nevēlas lieki riskēt, braucot ātri un strauji bremzējot.

[4] Paskaidrojumā tiesai VP RRP KPP pieteikumu neatzīst un paskaidro, ka radars autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei atzīts par derīgu. Video ieraksts ir tikai viens no pierādījumiem.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja un paskaidroja, ka sūdzībā policijai norādījis, lai pārbauda video. Viņš saņēma atbildi, kurā par notikuma laiku nekas netika minēts, bet bija minēts, ka ieraksta nav. Pieteicējs uzskata, ka tas ir savtīgi, jo ātruma mērītāju, iespējams, var sagrozīt. Policijas lēmums bija tikai atrakstīšanās, nevis lietas izskatīšana. Sodu nav samaksājis.

Atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina un paskaidroja, ka pieteicēja vārdi par protokola sastādīšanas laiku nav pierādāmi. Pat ja laiks ir nepareizs, tas nemaina pārkāpuma būtību. Par ātrumu – priekšā braucošajam bija 48 km/h, bet otram – 76 km/h. Prakse rāda, ka bērni automašīnā nav šķērslis, lai pārsniegtu ātrumu. Blakussēdētājs diez vai skatās spidometrā.

Motīvu daļa

[6] Izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums ir apmierināms un pārsūdzētais lēmums atceļams.

[7] Lietā konstatēti turpmāk norādītie faktiskie apstākļi.

[7.1] 2010.gada 5.aprīlī VP RRP KPP jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PD154590 par to, ka pieteicējs plkst. 15.45 vadīja transportlīdzekli VW Bora, valsts numurs */reģistrācijas numurs/*, Rīgā, ceļa zīmes Nr. 518 darbības zonā, pa Ziepniekkalna ielu virzienā no Padures ielas uz Ķekavas pusi ar ātrumu 76 km/h, minimālais iespējamais ātrums 73 km/h, kur atļautais ātrums ir 50 km/h. Fiksēts un uzrādīts ar Genesis II Select Nr. 18860. Pārkāpts CSN 114.punkts, atbildība par pārkāpumu paredzēta LAPK 149.^{8} panta sestajā daļā. Paskaidrojumā par pārkāpumu pieteicējs norāda, ka nepiekrīt tam. Izbraucis no veikala Supernetto, kurš atrodas Bauskas ielā, un virzījies uz Ķekavu pa Ziepniekkalna ielu. Ziepniekkalna un

Bauskas ielas krustojumā izbrauca aiz Audi A4 un virzījās, ieturot piesardzīgu distanci. Brauca ar ātrumu 50 km/h, ko var apliecināt pasažiere. Tuvojoties veikalam A7, viņu apturēja ceļu policists un apgalvoja, ka viņš braucis ar ātrumu 76 km/h. Video ieraksts tika parādīts, tikai tajā nav parādīts, kura automašīna brauca ar 76 km/h, jo šāds ātrums uz brīdi pēkšņi parādās un tad atkal 48 km/h. Ikdienā pārvietojoties pa A7, lieliski zina, ka šajā vietā regulāri stāv ceļu policija (lietas 18.lapa).

[7.2] 2010.gada 5.aprīļa ziņojumā jaunākais inspektors *J.B.* norāda, ka 5.aprīlī, veicot dienesta pienākumus, plkst. 15.45 tika ievērota automašīna VW Bora sarkanā krāsā. Automašīna brauca pa Ziepniekkalna ielu virzienā no Padures ielas uz Rīgas pilsētas robežas pusi. Automašīna brauca, acīmredzami pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu (50 km/h) un strauji tuvojās priekšā braucošajam transportlīdzeklim. Izmantojot video radaru Genesis II Select Nr. 18860, ar kuru aprīkota dienesta automašīna, fiksēts automašīnas braukšanas ātrums, tas bija 76 km/h. Automašīna ar valsts numuru */reģistrācijas numurs/* tika apturēta un vadītājam sastādīts protokols un uzlikts sods 30 latu apmērā (lietas 19.lapa).

[7.3] Saskaņā ar Latvijas Nacionālā metroloģijas centra 2009.gada 11.septembra verificēšanas sertifikātu Nr. E0906V09 radars autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei Genesis II Select Nr. G2S 18860 atbilst normatīvo aktu prasībām. Sertifikāts derīgs līdz 2010.gada 2.septembrim (lietas 20.lapa).

[7.4] Lieciniece *I.P.* tiesas sēdē liecināja, ka 2010.gada 5.aprīlī viņi brauca no Valmieras. Iebrauca veikalā „Supernetto", bet pēc tam iekāpa mašīnā un devās uz Ķekavu. Pie „A7" viņus apturēja ceļu policija un teica, ka ātrums bijis 78 km/h. Ja viņi būtu braukuši ātrāk, viņiem būtu jāapdzen priekšā braucošā automašīna. Braucot ar diviem bērniem mašīnā, viņi ātrumu nekad nepārsniedz. Viņa sēdēja aiz vadītāja un spidometru neredzēja, bet strauja bremzēšana vai ātruma uzņemšana nebija (lietas 42.lapa).

[7.5] Liecinieks *J.B.* tiesas sēdē liecināja, ka pieteicēju neatceras. Ar ziņojumu ir iepazinies, bet gadījumu atceras ļoti minimāli. Strādāja Ziepniekkalna ielā pie tirdzniecības centra, automašīna VW Bora pārsniedza ātrumu. Aparatūra nestāv visu laiku ieslēgta. No pieredzes redz, vai mašīna brauc ātrāk par 50 km/h vai nebrauc. Redzēja, ka tā strauji tuvojas, tāpēc nofiksēja ar aparātu. Radara precizitāti var ietekmēt laika apstākļi, raidītāji, televīzijas antenas, augstspriegumu līnijas, bet konkrētajā vietā nekas no minētā nebija. Radars bija ieslēgts režīmā, kas fiksē ātrāko mašīnu vai lielāko masu. Tajā gadījumā smagās automašīnas nebija. Pieteicēja minētais ātrums 48 – 76 - 48 droši vien bija pirmās automašīnas ātrums (lietas 43.lapa).

[8] Lietā ir strīds, vai pieteicējs pareizi ir saukts pie atbildības par LAPK 149.[8] panta sestajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, piemērojot naudas sodu 30 latu apmērā. Minētā tiesību norma nosaka, ka par šā panta piektajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Panta piektā daļa paredz administratīvo atbildību par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas.

Tādējādi šajā lietā noskaidrojams, vai pieteicējs ir pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona".

[9] Lietā nav strīda, ka vieta, kur pieteicējam tika fiksēts pārkāpums (Rīgā, pa Ziepniekkalna ielu virzienā no Padures ielas uz Ķekavas pusi), atrodas ceļa zīmes Nr. 518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā. Saskaņā ar CSN 114.punktu apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h. Vienlaikus lietā ir strīds, vai pieteicējs ir pārsniedzis ātrumu, proti, vai protokolā fiksētais ātrums 76 km/h stundā atbilst pieteicēja vadītās automašīnas ātrumam.

Tiesa ņem vērā, ka ātruma mērījums veikts ar mērīšanai sertificētu radaru ([7.3]), mērījumu veikušais policijas darbinieks ir iepazinies ar ātruma mērītāja lietošanas instrukciju (lietas 31.lapa), kā arī tiesas sēdē varēja nosaukt apstākļus, kas var ietekmēt radara precizitāti. Tāpat tiesa ņem vērā policijas darbinieka liecībā minēto, ka viņš no pieredzes vizuāli spēj atšķirt, vai automašīna brauc ātrāk par 50 km/h vai nebrauc.

Tajā pašā laikā lietā pastāv vairāki apstākļi, kas rada šaubas par pieteicēja vadītās automašīnas patieso ātrumu. Protokolā norādītais pārkāpuma izdarīšanas laiks ir plkst. 15.45, savukārt pieteicējs norāda, ka tas noticis plkst. 12.45. Tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar atbildētāja sniegto informāciju citi protokoli, kuri numerācijas ziņā atrodas līdzās šajā lietā sastādītajam protokolam Nr. 154590, ir sastādīti laikā no plkst. 12.00 līdz 13.00 (lietas 32.lapa). Savukārt saskaņā ar AS „Swedbank" sniegto informāciju pieteicējs ir veicis maksājumu ar bankas karti veikalā „Supernetto" Bauskas ielā 120, Rīgā, plkst. 12.39 (lietas 34.lapa). Līdz ar to ticamība ir piešķirama pieteicēja versijai, ka protokols sastādīts plkst. 12.45. Šī nianse uzskatāma par maznozīmīgu un var tikt atzīta par pārrakstīšanās kļūdu protokolā, tomēr tā netieši norāda uz pieteicēja paskaidrojumu lielāku ticamību un paviršību policijas darbā.

Tiesa par lietā būtisku uzskata arī apstākli, ka nav saglabājies pārkāpuma videoieraksts. Kā izriet no protokola ([7.1]), pieteicējs jau sākotnēji ir izteicis iebildumus par pārkāpuma faktu, balstīdamies uz video redzamo. Šādā situācijā atbildētājam bija jāpievērš īpaša vērība video saglabāšanai, turklāt video būtu varējis kalpot kā pats galvenais pierādījums lietā, jo ļautu tiesai nepastarpināti pārbaudīt pārkāpuma faktu neatkarīgi no policista apgalvojumiem. Līdz ar to video pazušana situācijā, kad ir izteikti iebildumi par to, rada nozīmīgas šaubas par atbildētāja darbību.

Pieteicējs apgalvo, ka video bija redzams, ka ātrums sākotnēji bija 48 km/h, tad uz īsu brīdi 76 km/h, bet tad atkal 48 km/h. Tiesai no lietas apstākļiem nerodas šaubas, ka pieteicējam video tika parādīts, un, tā kā pieteicējs šādu faktu

pieminēja jau protokola sastādīšanas laikā, nav iemesla viņa norādīto apšaubīt. Savukārt realitātē šāda ātruma maiņa tiesas ieskatā ir apšaubāma, tādēļ liecina par tādu blakus faktoru pastāvēšanu mērījuma laikā, kuri izraisīja attiecīgos radara rādījumus. Gan pieteicējs, gan atbildētājs norāda uz citu automašīnu, kura brauca priekšā pieteicēja automašīnai, tādējādi pastāv iespēja, ka radars secīgi uzrādīja dažādu automašīnu ātrumus. Tajā pašā laikā radara „Genesis II Select" lietošanas instrukcijā (sadaļā „Traucējumu avoti un traucējumu novēršana") norādīts, ka viena no pazīmēm, ka ātruma rādījums ir nepatiess, ir tas, ka ātrumi ir neregulāri un nesniedz derīgu ātruma izsekošanas vēsturi. Arī šajā gadījumā straujā rādījumu maiņa nesniedz derīgu ātruma izsekošanas vēsturi (proti, rādījumi ir neregulāri, tie neatbilst dabiskam ātruma režīmam, neļauj normāli izsekot automašīnas paātrinājuma maiņai). Tas, kā norādīts, var liecināt par traucējumu radara darbībā.

Visi iepriekš minētie apstākļi kopumā tiesai rada nenovēršamas šaubas, vai lietā fiksētais ātrums 76 km/h atbilst pieteicēja automašīnas faktiskajam ātrumam. Tādējādi lietā nav pierādīts, ka pieteicējs apdzīvotā vietā ir braucis ar ātrumu 76 km/h, un nav konstatējams administratīvā pārkāpuma fakts.

[10] LAPK 239.panta 1.punkts paredz, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Tādējādi pārsūdzētais lēmums atceļams un administratīvā pārkāpuma lietvedība pret pieteicēju izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, kā arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu,

nosprieda:

atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 11.maija lēmumu Nr. 2781 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PD154590) un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Freimane

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese I.Freimane
Rīgā, 2010.gada 22.decembrī